ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Ιουλίου 1992

για την πυροπροστασία των κοινοτικών δασών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 43 και 130 Ρ,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι τα δάση διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο για τη διατήρηση των θεμελιωδών ισορροπιών ιδίως όσον αφορά το έδαφος, το υδατικό ισοζύγιο, το κλίμα, την πανίδα και τη χλωρίδα·

ότι, επομένως, τα δάση συμβάλλουν στην διαφύλαξη και στην ανάπτυξη της γεωργίας και της υπαίθρου, των οποίων οι συνθήκες ύπαρξης μπορεί να εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την παρουσία και την καλή κατάσταση των γύρω δασών·

ότι αυτός ο ρόλος των δασών, ιδίως στο νότιο τμήμα της Κοινότητας, απειλείται από τις πυρκαγιές των δασών οι οποίες πλήτουν κάθε χρόνο μεγάλες δασικές εκτάσεις·

ότι η προστασία των δασών από πυρκαγιές συνιστά θέμα ιδιαίτερα σημαντικό και επείγον για την Κοινότητα η οποία οφείλει να ενισχύσει τη συμβολή της στις προσπάθειες οι οποίες καταβάλλονται από τα κράτη μέλη για τη βελτίωση αυτής της προστασίας·

ότι, για να μειωθεί ο αριθμός και το μέγεθος των πυρκαγιών και των εκτάσεων που καίγονται, η κοινοτική συβολή πρέπει να έχει ως γνώμονα την ανάγκη καταπολέμησης των αιτίων των πυρκαγιών και την πρόβλεψη προληπτικών μέτρων για την καταπολέμηση των πυρκαγιών καθώς και μέτρων επιτήρησης των δασών·

ότι η συμβολή της Κοινότητας πρέπει να επικεντρωθεί κατά προτεραιότητα στις περιοχές της Κοινότητας οι οποίες απειλούνται από μόνιμους ή εποχιακούς κινδύνους πυρκαγιάς· ότι, κατά συνέπεια, το κοινοτικό έδαφος θα πρέπει να ταξινομηθεί ανάλογα με το βαθμό κινδύνου δασικών πυρκαγιών, η δε συμβολή της Κοινότητας να διαβαθμίζεται σε συνάρτηση με το βαθμό κινδύνου μιας περιοχής·

ότι, ιδίως όσον αφορά τις περιοχές οι οποίες χαρακτηρίζονται από υψηλό βαθμό κινδύνου πυρκαγιάς, η Κοινότητα οφείλει να συμβάλει στην πραγματοποίηση ολοκληρωμένων σχεδίων πυροπροστασίας των δασών, τα οποία περιλαμβάνουν, αφενός, την εξάλειψη των αιτίων και, αφετέρου, τη δημιουργία και τη βελτίωση συστημάτων πρόληψης και επιτήρησης·

ότι μία τράπεζα δεδομένων στο επίπεδο των κρατών μελών και της Κοινότητας, μπορεί να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο για τη βελτίωση του συστήματος πυροπροστασίας των δασών·

ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προβλεπόμενων διατάξεων, πρέπει να εξασφαλιστεί στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής· ότι η συνεργασία αυτή είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί από τη μόνιμη δασική επιτροπή·

ότι θα πρέπει να προβλεφθεί, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, πρόγραμμα πενταετούς διαρκείας·

ότι, για την εφαρμογή του πολυετούς αυτού προγράμματος, κρίνεται αναγκαίο ποσό ύψους 70 εκατομμυρίων Ecu· ότι, για το έτος 1992, στο πλαίσιο των σημερινών δημοσιονομικών προοπτικών, το ποσό που κρίνεται αναγκαίο ανέρχεται σε 12 εκατομμύρια Ecu

ότι τα ποσά που διατίθενται για τη χρηματοδότηση του προγράμματος κατά τη μετά το δημοσινομικό έτος 1992 περίοδο πρέπει να εγγραφούν στο ισχύον δημοσιονομικό πλαίσιο της Κοινότητας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για να αυξηθεί η προστασία των δασών και ιδίως για να ενισχυθούν οι προσπάθειες οι οποίες καταβάλλονται όσον αφορά τη διατήρηση και την επιτήρηση των δασικών οικολογικών συστημάτων και τη διαφύλαξη των διαφόρων λειτουργιών του δάσους προς όφελος της υπαίθρου, θεσπίζεται κοινοτική δράση για τη πυροπροστασία των δασών, η οποία εφεξής καλείται «δράση».

2. Στόχος της δράσης είναι:

— η μείωση του αριθμού των πυρκαγιών,

— η μείωση της επιφανείας των εκτάσεων που καίγονται.

3. Η δράση περιλαμβάνει τα ακόλουθα μέτρα:

α) τον εντοπισμό των αιτίων στα οποία οφείλονται οι πυρκαγιές δασών και τον προσδιορισμό των μέσων για την καταπολέμησή τους, και ιδίως:

(1) ΕΕ αριθ. C 312 της 3. 12. 1991, σ. 7.
(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 10 Ιουλίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(3) ΕΕ αριθ. C 106 της 27. 4. 1992, σ. 1.

— μελέτες όσον αφορά τον εντοπισμό των αιτίων στα οποία οφείλονται οι πυρκαγιές και την προέλευσή τους,

— μελέτες όσον αφορά προτάσεις για δράσεις που αποσκοπούν στην εξάλειψη των αιτίων και της προέλευσής τους,

— εκστρατείες πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης·

β) τη δημιουργία ή τη βελτίωση των συστημάτων πρόληψης, και ιδίως τη δημιουργία υποδομής προστασίας, όπως δασικές οδοί, μονοπάτια, σημεία ύδρευσης, ζώνες πυρασφαλείας, εκθαμνωμένες ζώνες και αυλάκια, την καθιέρωση ενεργειών συντήρησης των ζωνών πυρασφαλείας, των εκθαμνωμένων ζωνών και των αυλακιών, καθώς και ενεργειών προληπτικής δασοκομίας, που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο μιας συνολικής στατηγικής πυροπροστασίας των δασών·

γ) τη δημιουργία ή βελτίωση συστημάτων επιτήρησης των δασών, περιλαμβανομένης της αποτρεπτικής επιτήρησης, και ιδίως την εγκατάσταση μόνιμων ή κινητών δομών επιτήρησης και την απόκτηση υλικού επικοινωνίας·

δ) τα συναφή μέτρα και ιδίως:

— την εκπαίδευση εξειδικευμένου προσωπικού,

— την εκπόνηση αναλυτικών μελετών καθώς και στην πραγματοποίηση δοκιμαστικών σχεδίων και σχεδίων επίδειξης νέων μεθόδων, τεχνικών και τεχνολογικών, που αποσκοπούν στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της δράσης.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη ταξινομούν το έδαφος τους ανάλογα με το βαθμό κινδύνου πυρκαγιάς των δασών. Μία περιοχή ταξινομημένη ανάλογα με το βαθμό κινδύνου πρέπει, κατά κανόνα, να αντιστοιχεί σε διοικητική περιοχή επιπέδου τουλάχιστον NUTS III.

2. Ως περιοχές υψηλού κινδύνου είναι δυνατόν να ταξινομούνται μόνον οι περιοχές στις οποίες ο διαρκής ή εποχιακός κίνδυνος πυρκαγιάς των δασών απειλεί σοβαρά την οικολογική ισορροπία, την ασφάλεια των προσώπων και των αγαθών ή συμβάλλει στην επιτάχυνση της απερήμωσης της υπαίθρου.

Ως περιοχές υψηλού κινδύνου είναι δυνατόν να ταξινομούνται μόνο οι περιοχές οι οποίες βρίσκονται:

— στην Πορτογαλία,

— στην Ισπανία,

— στη Γαλλία, στις περιφέρειες Aquitaine, Midi-Pyrénnées, Κορσική, Languedoc-Roussillon, Προβηγκία-Άλπεις-Κυανή Ακτή καθώς και στα διαμερίσματα Ardèche και Drôme,

— στην Ιταλία, στο Mezzogirno, στις περιφέρειες Lazio, Toscana, Liguria, Umbria, Marche, Emilia-Romagna και στις επαρχίες Cuneo και Alessandria (Piemonte) και Pavia (Lombardia), καθώς και στις δασικές ορεινές ζώνες της Βόρειας Ιταλίας,

— στην Ελλάδα.

Με αιτιολογημένη αίτηση κράτους μέλους μπορούν να αναγνωρίζονται ως ζώνες υψηλού κινδύνου οι ζώνες οι ευρισκόμενες σε άλλες περιοχές της Κοινότητας, πλην αυτών του προηγούμενου εδαφίου.

3. Ως περιοχές μέτριου κινδύνου είναι δυνατόν να ταξινομούνται οι περιοχές στις οποίες ο κίνδυνος πυρκαγιάς των δασών, χωρίς να έχει μόνιμο ή εποχιακό χαρακτήρα, μπορεί να αποτελέσει σημαντική απειλή για τα δασικά οικοσυστήματα.

4. Ως περιοχές χαμηλού κινδύνου θεωρούνται οι λοιπές κοινοτικές περιοχές.

5. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον κατάλογο των κατά βαθμό κινδύνου ταξινομημένων περιοχών, το αργότερο στο τέλος εξάμηνης περιόδου η οποία αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία της έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Η Επιτροπή αποφασίζει για την έγκριση των καταλόγων με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή σχέδια πυροπροστασίας των δασών για τις περιοχές οι οποίες έχουν ταξινομηθεί ως περιοχές υψηλού ή μετρίου κινδύνου, δίνοντς επίσης και στοιχεία για τα ήδη ληφθέντα μέτρα πυροπροστασίας των δασών με κοινοτική συγχρηματοδότηση, και για την αξιολόγηση της σχετικής αποτελεσματικότητας των διαφόρων μέτρων.

2. Όσον αφορά τις περιοχές που έχουν ταξινομηθεί ως περιοχές υψηλού κινδύνου τα σχέδια περιλαμβάνουν:

α) περιγραφή της σημερινής κατάστασης της εν λόγω περιοχής ή υποπεριοχής όσον αφορά το υφιστάμενο σύστημα πρόληψης και επιτήρησης, καθώς και των διαθέσιμων μέσων καταπολέμησης των πυρκαγιών, και περιγραφή των μεθόδων και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται για την πυροπροστασία των δασών·

β) τον απολογισμό των πυρκαγιών κατά την τελευταία πενταετία, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής και ανάλυσης των κυριοτέρων διαπιστωθέντων αιτίων·

γ) ένδειξη των στόχων που πρέπει να έχουν επιτευχθεί κατά τη λήξη του σχεδίου όσον αφορά:

— την εξάλειψη ή τη μείωση των κυριότερων αιτίων,

— την βελτίωση των συστημάτων πρόληψης και επιτήρησης,

— την βελτίωση των συστημάτων καταπολέμησης·

δ) περιγραφή των μέτρων που προβλέπεται να ληφθούν για την επίτευξη των στόχων·

ε) κατονομασία των εταίρων που συμμετέχουν στην πυροπροστασία των δασών καθώς και τις λεπτομέρειες συντονισμού αυτών των εταίρων.

3. Για τις περιοχές που έχουν ταξινομηθεί ως περιοχές μέτριου κινδύνου, τα σχέδια περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) περιγραφή της σημερινής κατάστασης που επικρατεί στην εν λόγω περιοχή ή υποπεριοχή όσον αφορά το υφιστάμενο σύστημα πρόληψης και επιτήρησης και περιγραφή των μεθόδων και τεχνικών που χρησιμοποιούνται για την πυροπροστασία των δασών·

β) δήλωση των στόχων που πρέπει να έχουν επιτευχθεί κατά τη λήξη του σχεδίου, όσον αφορά:

— την εξάλειψη ή την μείωση των κυριότερων αιτίων,

— τη βελτίωση των συστημάτων πρόληψης και επιτήρησης·

γ) περιγραφή των μέτρων που προβλέπεται να ληφθούν για την επίτευξη των στόχων·

δ) κατονομασία των εταίρων που συμμετέχουν στην πυροπροστασία των δασών και των λεπτομερειών συντονισμού αυτών των εταίρων.

4. Η Επιτροπή, αφού ζητήσει τη γνώμη της μόνιμης δασικής επιτροπής, που συνεστήθη με την απόφαση 89/367/ΕΟΚ (1), διατυπώνει γνώμη σχετικά με τα σχέδια πυροπροστασίας των δασών εντός τριμήνου από την ανακοίνωση τους.

5. Από την 1η Ιανουαρίου 1993, τα μέτρα για τα δάση που λαμβάνονται στα πλαίσια των κοινοτικών δράσεων, στις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές υψηλού ή μέτριου κινδύνου, χρηματοδοτούνται μόνον εφόσον έχουν θεσπισθεί σχέδια πυροπροστασίας των δασών και εφόσον τα εν λόγω μέτρα εφαρμόζονται σύμφωνα με τα σχέδια αυτά.

Άρθρο 4

1. Πριν από την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια ή προγράμματά τους, τα οποία αποσκοπούν στη βελτίωση της πυροπροστασίας των δασών.

2. Τα σχέδια και προγράμματα μπορούν να αφορούν:

— για τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές υψηλού κινδύνου, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως δ),

— για τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές μέτριου κινδύνου, τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ), καθώς και τις εκστατείες πληροφόρησης και ευαισθητοποίησης.

3. Από 1ης Νοεμβρίου 1992, μπορούν να υποβάλλονται μόνο σχέδια ή προγράμματα τα οποία εντάσσονται στα σχέδια που αναφέρονται στο άρθρο 3 και για τα οποία η Επιτροπή έχει δώσει ευνοϊκή γνώμη.

Μετά την 1η Νοεμβρίου 1992, θα δίνεται προτεραιότητα στα προγράμματα.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 1 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9.

5. Τα προγράμματα πολλαπλών στόχων πρέπει να περιέχουν ενδείξεις για την κατανομή του κόστους των διαφόρων μελετώμενων προστατευτικών μέτρων.

Άρθρο 5

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει τη θέση σε εφαρμογή του συντονισμού και της παρακολούθησης της δράσης για την πυροπροστασία των δασών που αποτελεί το αντικείμενο του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή μπορεί, ιδίως, να προσφεύγει στις υπηρεσίες ερευνητικών ινστιτούτων ή επιστημονικών ή τεχνικών συμβούλων.

2. Επιπλέον, ο συντονισμός και η παρακολούθηση της δράσης αφορούν και μία συνεισφορά της Κοινότητας η οποία αποσκοπεί στο να βοηθήσει τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν σύστημα πληροφόρησης σχετικά με τις πυρκαγιές των δασών με σκοπό:

— την προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις πυρκαγιές των δασών,

— την επί συνεχούς βάσεως αξιολόγηση του αντικτύπου των δράσεων των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα της πυροπροστασίας των δασών,

— την πρόβλεψη των χρονικών περιόδων, του βαθμού και των αιτίων του κινδύνου,

— την ανάπτυξη στρατηγικών για την πυροπροστασία των δασών και ιδιαίτερα την εξάλειψη ή τη μείωση των αιτίων.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 2 θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9. Αφορούν ιδίως τη φύση, τη συγκρισιμότητα και τη συλλογή των πληροφοριών καθώς και τους όρους πρόσβασης στις πληροφορίες που συλλέγονται.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τη συλλογή των πληροφοριών στις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές υψηλού ή μέτριου κινδύνου.

5. Για την προετοιμασία των συστημάτων πληροφόρησης που αναφέρονται στην παράγραφο 2 η Επιτροπή μπορεί να χρηματοδοτεί δοκιμαστικά σχέδια που αφορούν, κατ' αρχήν, το εφικτόν των διαφόρων στόχων του συστήματος. Τα σχέδια αυτά καταρτίζονται σε συνεννόηση με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών.

(1) ΕΕ αριθ. L 165 της 15. 6. 1989, σ. 14.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή αποφασίζει για τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στα σχέδια και προγράμματα που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη και ορίζονται στο άρθρο 4. Η χορήγηση της χρηματοδοτικής συνδρομής από την Επιτροπή αποφασίζεται μετά από διαβούλευση με τη μόνιμη δασική επιτροπή.

2. Η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στα μέτρα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 3 στοιχεία α) έως δ) ορίζεται ως εξής:

— 50 % κατ' ανώτατο όριο για τις δαπάνες που εγκρίνονται από την Επιτροπή και οι οποίες αφορούν τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές υψηλού κινδύνου,

— 30 % κατ' ανώτατο όριο για τια δαπάνες που εγκρίνονται από την Επιτροπή και οι οποίες αφορούν τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές μετρίου κινδύνου.

3. Οι δαπάνες για το συντονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 βαρύνουν την Κοινότητα. Ετούτοις, η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας στις δαπάνες των κρατών μελών για τη δημιουργία του συστήματος πληροφόρησης που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, καθορίζεται σε:

— 50 % κατ' ανώτατο όριο για τις ενέργειες που αφορούν τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές υψηλού κινδύνου,

— 30 % κατ' ανώτατο όριο για τις ενέργειες που αφορούν τις περιοχές που ταξινομούνται ως περιοχές μετρίου κινδύνου,

— 15 % κατ' ανώτατο όριο για τις ενέργειες που αφορούν τις λοιπές περιοχές.

4. Δεν χορηγείται χρηματοδοτική ενίσχυση δυνάμει του παρόντος κανονισμού για τα σχέδια και προγράμματα πυροπροστασίας των δασών που λαμβάνουν ενίσχυση δυνάμει άλλου κοινοτικού χρηματοδοτικού μέσου.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη ορίζουν τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς που εξουσιοδοτούνται για την εκτέλεση των μέτρων τα οποία λαμβάνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού καθώς και τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς στους οποίους οι υπηρεσίες της Επιτροπής επιστρέφουν τα ποσά που αντιστοιχούν στη χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθεσίες, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους, τα αναγκαία μέτρα για:

— να βεβαιώνονται για την πραγματοποίηση και την ορθότητα των ενεργειών που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα,

— να προλαμβάνουν τις παρατυπίες,

— να ανακτούν τα ποσά που έχουν απωλεσθεί λόγω παρατυπιών ή αμελείας.

Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου και λαμβάνουν όλα τα ενδεικνυόμενα μέτρα για τη διευκόλυνση όσων ελέγχων κρίνει η Επιτροπή ότι χρειάζεται να διεξαχθούν στο πλαίσιο της διαχείρισης της κοινοτικής χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των επιτόπου εξακριβώσεων. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται προς το σκοπό αυτό.

Άρθρο 9

1. Στην περίπτωση αναφοράς στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη δασική επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με πρωτοβουλία του είτε μετά από σχετική αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφορορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα εφόσον αυτά είναι σύμφωνα με τη γνώση της επιτροπής·

β) εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Αν κατά τη λήξη της προθεσμίας τριών μηνών από την υποβολή της πρότασης το Συμβούλιο δεν έχει αποφανθεί, η Επιτροπή λαμβάνει τα προτεινόμενα μέτρα και τα θέτει αμέσως σε εφαρμογή.

Άρθρο 10

1. Η δράση προγραμματίζεται για μία πενταετία από την 1η Ιανουαρίου 1992.

2. Το ποσό των κοινοτικών δημοσιονομικών μέσων που κρίνεται αναγκαίο για την εκτέλεση της εν λόγω δράσης, ανέρχεται σε 70 εκατομμύρια Ecu για το 1992, στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προοπτικών 1988 — 1992.

Για τη μετέπειτα περίοδο εφαρμογής του προγράμματος, το ποσό πρέπει να εγγραφεί στο ισχύον δημοσιονομικό πλαίσιο της Κοινότητας.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες για κάθε περίοδο πιστώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της χρηστής διαχείρισης που αναφέρει το άρθρο 2 του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

3. Πριν από τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό βάσει πρότασης της Επιτροπής και βάσει έκθεσης πεπραγμένων στον τομέα ο οποίος διέπεται από τον παρόντα κανονισμό, η οποία συμπληρώνεται ιδίως με στοιχεία σχετικά με την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, στον τομέα που διέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 11

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3529/86 του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1986 σχετικά με την προστασία των δασών στην Κοινότητα από τις πυρκαγιές (2) εξακολουθεί να εφαρμόζεται στα σχέδια ή προγράμματα τα οποία έχουν υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1992.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Ιουλίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

John COPE

(1) ΕΕ αριθ. L 356 της 31. 12. 1977, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 610/90 (ΕΕ αριθ. L 70 της 16. 3. 1990, σ. 1).

(2) ΕΕ αριθ. L 326 της 21. 11. 1986, σ. 5. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1614/89 (ΕΕ αριθ. L 165 της 15. 6. 1989, σ. 10).